

вул. Космонавтів, 61
м. Миколаїв, 54020, Україна

Т. (0512) 44-54-60, 44-54-61
Е: mykolaiv1.mykolaiv@legalaid.mk.ua

www.legalaid.gov.ua

**Миколаївський місцевий
центр з надання
безоплатної вторинної
правової допомоги**

Умови надання та виселення із службових житлових приміщень

Жиле приміщення включається до числа службових рішенням виконавчого комітету районної, міської, районної в місті Ради народних депутатів за клопотанням адміністрації підприємства, установи, організації. В тих випадках, коли підприємство, установа, організація розташована на території одного населеного пункту (району в місті), а жиле приміщення на території іншого, рішення про його включення до числа службових приймається виконавчим комітетом Ради народних депутатів за місцем знаходження приміщення ([п. 3 Положення](#)).

До числа службових може бути включено тільки вільне жиле приміщення. Під службові жилі приміщення виділяються, як правило, окремі квартири, розташовані, переважно, на першому поверсі ([п. 4 Положення](#))

Відповідно до статті 119 [Житлового кодексу УРСР](#), службові житлові приміщення можуть бути надані лише категоріям осіб, що визначені у відповідному Переліку, затвердженому [постановою Ради Міністрів УРСР від 04.02.1988 № 37](#).

Службові житлові приміщення надаються особам за рішенням адміністрації органу, закладу, установи, підприємства без урахування їх перебування/неперебування на обліку, пільг, а також черговості.

Особа, якій надається службове житло, повинна постійно проживати та бути зареєстрована у населеному пункті, де знаходиться такий орган, підприємство, установа, організація. Службове житло надається на всіх членів сім'ї, які проживаються разом з ним. При цьому, службове житлове приміщення може бути також надане на дружину та неповнолітніх дітей, що проживають окремо, в тому числі в іншому населеному пункті.

Як і у випадку надання житла для постійного проживання, службові житлові приміщення надаються із розрахунку не більше 13,65 кв.м житлової площі на кожного члена сім'ї. Слід також зауважити на тому, що при наданні службового житла не враховується наявність у особи, якій надається службове житло, а також членів її сім'ї, приватизації.

Порядок надання службових житлових приміщень

Для одержання службового жилого приміщення працівник подає заяву до адміністрації підприємства, установи, організації. До заяви додається [довідка про склад сім'ї або зареєстрованих у житловому приміщенні/будинку осіб](#).

Адміністрація підприємства, установи, організації, у віданні якої перебуває службове житло, приймає рішення про надання службового житла та направляє клопотання до виконавчого комітету відповідної ради, на території якої знаходиться жиле приміщення, про затвердження відповідного рішення адміністрації.

Виконавчим комітетом районної, міської, районної в місті ради приймається відповідне рішення та заносяться відповідні дані в [журнал обліку службових жилих приміщень](#).

Службове жиле приміщення надається працівникові на всіх членів сім'ї, які проживають разом з ним (а також на дружину (чоловіка) і неповнолітніх дітей, які проживають окремо від заявника в даному або в іншому населеному пункті).

На підставі рішення про надання службового жилого приміщення, виконавчий комітет районної, міської, районної в місті ради видає громадянину спеціальний ордер, який є єдиною підставою для вселення в надане службове жиле приміщення.

Звертаємо увагу на те, що громадяни, які мешкають у службових жилих приміщеннях, та пропрацювали на підприємстві (установі, організації), що надало їм службове жиле приміщення, не менше як 10 років не можуть бути виселені з нього без надання іншого жилого приміщення (ст. 125 [ЖК УРСР](#)).

Також вони мають право звернутись із відповідною заявою про надання їм іншого (замість службового) житла з державного чи громадського житлового фонду, або зняття з даного житла статусу службового. І лише після вирішення цього питання таке житло може бути приватизоване на умовах і в порядку, передбаченому [Законом України «Про приватизацію державного житлового фонду»](#).

Приватизація службових житлових приміщень

[Законом України «Про приватизацію державного житлового фонду»](#) передбачено, що приватизація державного житлового фонду здійснюється уповноваженими на те органами, що створюються державними органами виконавчої влади на місцях чи органами місцевого самоврядування, а також державними підприємствами, організаціями, установами, в повному господарському віданні або оперативному управлінні яких перебуває державний житловий фонд.

Передача квартир (будинків), житлових приміщень у гуртожитках здійснюється в спільну сумісну або часткову власність за письмовою згодою всіх повнолітніх членів сім'ї, які постійно мешкають у квартирі (будинку), житловому приміщенні у гуртожитку, в тому числі тимчасово відсутніх, за якими зберігається право на житло, з обов'язковим визначенням уповноваженого власника квартири (будинку), житлового приміщення у гуртожитку.

Ст. 8 [Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду»](#) визначено такі основні умови, виключно з дотриманням яких може відбутись приватизація:

- здійснення приватизації уповноваженими на це органами;
- згода всіх повнолітніх членів сім'ї;
- постійне проживання у цій квартирі (будинку), житловому приміщенні у гуртожитку;
- згода тимчасово відсутніх членів сім'ї, за якими зберігається право на житло.

Першою умовою для проведення приватизації є її здійснення уповноваженими на це органами, створеними місцевою державною адміністрацією, та органами місцевого самоврядування, державними підприємствами, організаціями, установами, у повному господарському віданні або оперативному управлінні яких знаходиться державний житловий фонд.

Відповідно до статей 1, 3, 8 [Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду»](#), приватизація державного житлового фонду здійснюється на підставі рішень відповідних органів приватизації, що приймаються не пізніше місяця з дня одержання заяви громадянина.

Пунктом 10 розділу 7 [Інструкції з організації забезпечення військовослужбовців Збройних Сил України та членів їх сімей жилими приміщеннями](#), затвердженої Наказом Міністерства оборони України від 31 липня 2018 року № 380, зареєстрованої у Міністерстві юстиції України 06 вересня 2018 року, військовослужбовці, які мають вислугу на військовій службі 20 років і більше, а також особи, звільнені з військової служби за станом здоров'я, віком, у зв'язку із скороченням штатів, особи з інвалідністю I чи II

групи, члени сімей військовослужбовців, які загинули (померли) або пропали безвісти під час проходження військової служби, що забезпечені службовими житловими приміщеннями незалежно від місця його знаходження, мають право на виключення цього житла з числа службового та забезпечення ним для постійного проживання

Виселення зі службових житлових приміщень

Згідно зі ст.124 [Житлового кодексу](#) у разі звільнення працівника з посади, яка дає право на службове житло, він підлягає виселенню (разом з усією родиною) без надання іншого житла. Відповідно до ст.125 [Житлового кодексу](#) без надання іншого житла не можна виселяти:

- осіб з інвалідністю внаслідок війни та інших осіб з інвалідністю з числа військовослужбовців, які стали особами з інвалідністю внаслідок поранення, контузії або каліцтва, що їх вони дістали при захисті вітчизни чи при виконанні інших обов'язків військової служби, або внаслідок захворювання, пов'язаного з перебуванням на фронті; учасників Великої Вітчизняної війни, які перебували у складі діючої армії;
- сім'ї військовослужбовців і партизанів, які загинули або пропали безвісти при захисті вітчизни чи при виконанні інших обов'язків військової служби;
- сім'ї військовослужбовців;
- осіб з інвалідністю з числа осіб рядового і начальницького складу органів Міністерства внутрішніх справ, які стали особами з інвалідністю внаслідок поранення, контузії або каліцтва, що їх вони дістали при виконанні службових обов'язків;
- осіб, які пропрацювали на підприємстві, в установі, організації, що надали їм службове жите приміщення, не менш як десять років;
- осіб, що звільнені з посади, у зв'язку з якою їм було надано жите приміщення, але не припинили трудових відносин з підприємством, установою, організацією, які надали це приміщення;
- осіб, звільнених у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи, організації або за скороченням чисельності чи штату працівників;
- пенсіонерів по старості, персональних пенсіонерів, членів сім'ї померлого працівника, якому було надано службове жите приміщення;
- осіб з інвалідністю внаслідок професійного захворювання I і II груп, осіб з інвалідністю I і II груп з числа військовослужбовців і прирівняних до них осіб;
- одиноких осіб з неповнолітніми дітьми, які проживають разом з ними.

Отримати консультацію з правових питань можна у Миколаївському місцевому центрі з надання безоплатної вторинної правової допомоги, який працює за адресою: 54056, м. Миколаїв, вул. Космонавтів, 61, тел. (0512) 44-54-60, 44-54-61

Перейти на офіційну сторінку на [Facebook можна за посиланням.](#)

Цілодобово функціонує єдиний телефонний номер системи безоплатної правової допомоги – 0 800 213 103. Дзвінки зі стаціонарних та мобільних телефонів в межах України безкоштовні.

Знайти найближчий місцевий Центр або Бюро правової допомоги можна за [посиланням](#).

Ще більше консультацій на інформаційному ресурсі WikiLegalAid, який можна знайти за посиланням wiki.legalaid.gov.ua.